

Una colla castellera integrada en el conjunt de les més de 60 colles que existeixen actualment en els Països Catalans. Existim des del 1991 tot i que la Colla es va omstar a la Festa Major del 1990. Els Xics estem formats per gent de diferent edat i condició social, procedim de diferents punts de la comarca. No només som una colla Granollers sinó que tenim vocació de ser una entitat d'àmbit comarcal. L'objectiu principal de la Colla és passar-s'ho bé fent castells progressant en la tècnica i qualitat de les nostres construccions. El nostre repte és l'autosuperació com a grup de persones que desenvolupem diferents tasques amb un mateix fi. La forma de treballar dels Xics sen porta a fer i a fer tots els castells que fem amb la màxima responsabilitat i seriositat. Per tal d'afinar aquests castells amb aquestes condicions els fem reparar als assajos a vegades durant mesos, i no portem el castell a l'actuació fins que no tenim la seguretat que el castell es podrà realitzar correctament. Com que els Xics el formem un grup molt gran d'edats, s'estableixen relacions i unanimitat entre persones de diferents edats (un nen petit i una persona gran) i diferents de condicions socials, una combinació molt difícil de trobar en qualsevol altra associació o entitat. De manera que sovint sorgeix la necessitat de realitzar altres activitats proposades

LA VEU DELS XICS

Manual de supervivència a l'assaig d'un divendres

Per fascicles

Aquest manual es publicarà per capítols en els següents números de la revista El Pati. Ja ho saps, si vols sobreviure a un assaig de divendres, no ho dubtis, llegeix cada capítol d'aquesta nova proposta!

A qui va adreçat aquest manual?

En primer lloc, si ets d'aquells que arribes a les 21h en punt a l'assaig i després se't fa etern, aquí trobaràs respostes a preguntes com: què faig aquí, com puc ajudar, què volen aquests de mi, etc.

En segon lloc, si ets d'aquells que sopes a casa i quan acabes, tranquil·lament, apareixes per l'assaig, també et donarem alguns consells de supervivència.

En tercer lloc, i el personatge més cotitzat, si ets nous, aquí també trobaràs el teu kit de supervivència... pensa que ets un bé molt valorat a l'assaig.

I, per acabar, si ets d'aquells que arribes a misses dites, és a dir, quan s'ha acabat l'assaig, no et donarem cap consell però tingues en compte que gràcies a tu aquella prova tant important no s'ha pogut fer perquè faltava gent voltant, allà tu amb la teva consciència.

A veure, abans d'arribar a divendres has de saber algunes coses importants: hi ha pica-pica aquest divendres? És un assaig important? Hi ha pica-pica-sopar?

I perquè? Doncs és imprescindible saber-ho perquè d'això depèn la teva decisió de l'hora d'arribada a l'assaig; evidentment, si hi ha pica-pica menja menys a casa que la Colla "convida" al ressopó (galetes, patates i alguna cosa per beure), si hi ha pica-pica-sopar llavors has de sopar a l'assaig (osease que pots arribar més d'hora, no tens excusa...) i si és un assaig especial vol dir que s'acosta una actuació important, osease, que s'ha d'arribar d'hora a l'assaig. Aquestes dues premisses no te les pots saltar mai, si no, el manual de supervivència a l'assaig ja no cal ni que el llegeixis.

Un cop resolt aquests dubtes comencem el manual pròpiament dit.

1. De com aprendre a parlar a les pinyes sense que et pillin.

És molt difícil enganyar als membres de la tècnica de pinyes ja que tenen ulls a tot arreu, però un mètode per què no t'esbronquin és iniciar una conversa amb els mateixos cap de pinyes (així segur que no et diuen res, je, je, je). Però si no en tens cap a l'abast i tens la necessitat de parlar, ja pots començar a apuntar-te a algun curs de ventríloc, segur que sempre haves somiat dominar aquesta tècnica, oi?

2. De com utilitzar l'escenari.

L'escenari és molt preuat així que millor saber qui té preferència i com collar-se sense haver de fer cua el dijous abans. Primer de tot, és important saber que l'escenari en si és de la canalla (a partir de les deu de la nit); les escales laterals normalment les ocupen els teenagers que sembla que quan més petit, obscur i amagat sigui el lloc mola més (si no formes part d'aquest grup et recomanem no acostar-t'hi, hi ha una sobresaturació d'hormones). D'aquesta manera hem reduït l'espai a la part frontal de l'escenari. Aquest lloc està reservat en la seva part lateral dreta a la gent de pinyes, allà t'has de dirigir per avisar-los que has arribat, així segur (quasi segur) que et cantaran a les pinyes (cosa que cal tenir en compte si no vols que sàpiguen que has arribat...). Així doncs, ja ens hem quedat amb un espai de cinc metres. Per prioritat, deixarem un espai per la gent de tronc (els de la part de dalt) que pobres fan tanta feina a l'assaig que han de poder descansar entre prova i prova. Davant d'aquest panorama, et queden uns dos metres i mig per seure, comptant que som una vuitantena a l'assaig, ho tens pelut xaval/ina. Pots fer dues coses: o bé deixar el bolso, bossa o pertinences quan arribis, o bé intentar encabir el teu pandero entre les massa de carn dels altres.

De moment, Xics, ho deixem aquí.

Apa, som-hil

Continuarà...

Mireia Clares i Bea Saera

